

Comunicat de Llengua i República davant el debat suscitat pel manifest “Per un veritable procés de normalització lingüística a la Catalunya independent”

Llengua i República i el seu Grup Koiné, com a impulsors del Manifest “Per un veritable procés de normalització lingüística a la Catalunya Independent”, signat per 275 persones del món acadèmic i professional relacionat amb la llengua catalana, que fou presentat el propassat 31 de març al Paranimf de la Universitat de Barcelona, davant la reacció social que ha suscitat, volem fer les següents puntualitzacions.

---

1. Valorem de manera positiva l'acollida del Manifest i el debat que ha suscitat atès que, com hi fem constar, creiem que cal que «una presa de consciència lingüística informi el debat ciutadà del procés constituent». Les reaccions al Manifest palesen un interès viu que ha quedat reflectit tant als mitjans de comunicació com, sobretot, a les xarxes socials i en les nombroses adhesions que hem rebut aquests dies.
2. Tanmateix, lamentem les males interpretacions i les manipulacions del Manifest, atribuint-li allò que no diu i suposant-li intencions que no té. I, sobretot, ens dolen les desqualificacions que no responen als arguments que s'hi exposen. En aquest sentit, volem cridar l'atenció sobre els punts següents:
  - a. El Manifest constata la situació de subordinació lingüística del català, avalada pels estudis de què disposem. En canvi, no pretén definir cap programa polític ni tampoc cap futur marc juridicopolític.
  - b. El Manifest denuncia «la ideologia política de l'anomenat “bilingüisme”» i no pas el fet que els individus parlin diverses llengües, circumstància que és valorada com una riquesa cultural i social i que cal reconèixer i promoure.
  - c. Tanmateix, sí que es defensa que el català i que l'occità a l'Aran esdevinguin, en la futura república, «l'eix integrador en un marc d'assumpció pública del multilingüisme».
  - d. El Manifest no conté cap expressió que qualifiqui la població d'origen immigrant, ni la de l'època franquista, ni l'anterior o l'actual, de «colons», sinó que simplement remarca la coneguda voluntat del franquisme d'utilitzar-la «com a instrument involuntari de colonització lingüística». «Colonització lingüística» és aquí una expressió equivalent a la de «substitució lingüística» i així és emprada per l'ecolingüística.
  - e. El Manifest tampoc no proposa, ni directament ni indirecta, la definició d'una «oficialitat única» ni tampoc defensa el «monolingüisme», com se li ha atribuït de mala fe. Això no vol dir que Llengua i República no tingui la seva proposta sobre aquesta qüestió, però en el Manifest no l'ha definida, justament, per a deixar-ho

obert a les possibles solucions que hi pot haver que, tot salvaguardant els drets derivats de les diferents situacions lingüístiques dels ciutadans, estableixin per al català l'estatus de llengua territorial de Catalunya, i per a l'occità, de llengua territorial de la Vall d'Aran.

- e. Pel que fa a l'oportunitat o inoportunitat del debat, cal recordar que no és aquest Manifest qui l'ha obert, sinó que precisament Llengua i República hi ha intervingut per oferir un punt de vista diferent dels que fins ara s'havien expressat, curiosament, sense que ningú els hagués fet cap retret per encetar-lo.
3. Finalment, fem aquest comunicat per respecte i consideració als 275 signants del Manifest, tots ells acadèmics i professionals que han contribuït amb el seu treball a la recuperació de la llengua del país. I també en consideració a les nombroses persones que s'adhereixen actualment al Manifest malgrat les interpretacions esbiaixades que se n'han fet.
- Igualment, volem agrair totes les opinions expressades, favorables o no al Manifest, que han contribuït a enriquir-lo, matisar-lo o contradir-lo; sempre, però, des del respecte a la llibertat d'expressió.

Llengua i República
Joaquim Arenas i Sampera, president

Barcelona, 13 d'abril de 2016.